

**Totius Iuris Canonici Compendium, Siue, Brevis Summa In
Quinque Libros Decretalium Sacri Concilii Tridentini
Decretis Accommodata**

In Qua Iuris Canonici Primae Institutiones, seu Elementa ita traduntur, ut
plurima breuiter ac decisiuè explicentur, & Canonum, Glossarum, ac
Doctorum receptorum auctoritate communiantur ...

**Axel, Johannes Honorius van
Coloniae Agrippinae, 1656**

De Capellis monachorum, & aliorum religiosorum. Titulus XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61552](#)

dinibus, & privilegijs quibuscumque in contrarium sublati, nisi secus forte in ordinatione, & institutione loci p[ro]ijcautum sit; quod si ex privilegio, aut consuetudine, aut ex constitutione aliqua loci, alijs ad deputatis ratio redenda sit, tunc cum ijs adhibendus est ordinarius, & aliter factae liberaciones administratoribus minime suffragantur, c. administratores sess. 22. admonet sess. 25. c. fin. sess. 7. quod innovat Clem. quia contingit hoc sit. non offerentes singulis annis rationes peccant, tamen non ex hoc sunt puniendi, sed puniri possunt, si requisiti non reddant, Zab. in d. Clem. cum contingat §. illi num. 3. & ibi Can. Collect. in c. potuit num. 52. & 53. d. locat.

De Capellis monachorum, & aliorum religiosorum.

Titulus XXXVII.

S V M M A R I A.

- 1 Capella ad religiosos Episcopis subditos pertinere possunt primo ex fundatione ipsorum religiosorum & habent in eis omnia temporalia Episcopus vero omnia spiritualia.
- 2 Secundo, ex donatione laici etiam facta sine consensu Episcopi & religiosi tantummodo obtinent ius patronatus.
- 3 Tertio, ex donatione Episcopi facta de consensu capituli cathedralis Ecclesiae, que si facta est sub certa fama non habent plus iuris in Capillis quam in donatione expressum est.
- 4 Si donauit veroque iure vel pleno iure tunc habebunt temporalia & spiritualia.
- 5 Sed non possunt religiosi converte fructus in usus proprios sicut Episcopus qui habet

- Ecclesiam pleno iure subiectam non capit fructus pro utilitate proprios.
- 6 Si donavit capellas religiosis pleno iure in usus suos convertendas potest abbas, sustentatione clericis ibidem deservientibus ad vita necessaria reservata reliquos fructus sibi & religiosis retinere.
 - 7 Si Episcopus simpliciter donavit tunc illam portionem contulisse videtur quam in eadem temporaliter percipere consuevit & si nihil tale percipiebat tunc videtur donec id quod iure spirituali percipiebat in ipsa prater curam populi cathedralium, visitationem, procurationem, & correctionem.
 - 8 Quarto, possunt Capella ad religiosos pertinere precriptionem intercedente.
 - 9 Quinto, ex privilegio vel concessione apostolica cuius tenor inspiciendus & servandus est & si ex privilegio ad religiosos pertinet pleno iure quoad spiritualia & temporalia Episcopus in eis nihil potest attendare.
 - 10 Limita uno modo.
 - 11 Capella pertinent ad religiosos per uniuersitatem.
 - 12 In exemptis monasterijs & eorum Capellis quod principi placet legis habet vigorem.
 - 13 Si episcopus monasterio exemplo cum Capillis habitis & habendis concedit Ecclesiam, caplenissimo jure pertinet ad monasterium etiam quoad correctionem ex eius excepta cura populi.

NVNC in specie tractat de Capillis, ter quae pluribus modis possunt ad religiosos Episcopis subditos pertinere. Primo, ex fundatione ipsorum religiosorum, & habent in eis omnia temporalia, etiam si alius Ecclesiam dotasset, quia quicquid illi Ecclesiae confertur, datur etiam monasteria: Episcopus vero omnia habet spiritualia, & si

Hhhhh 2 & si

& si sit parochialis Ecclesia, curam committit de consensu abbas, c. sane & ibi gloss. r. & marg. & c. fin. 16. quast. 2. Anch. in d. c. de monachis num. 8. & 9. de prab. Secundo, ex donatione laici, Pan. in c. illud sub n. 2 & 3. de jure patr. quæ pulchre distinguit. etiam facta sine consensu Episcopi, & religiosi tantummodo obtainent jus patronatus, c. cum sacramentum de jure patr. c. i. eodem in 6. quod assumit naturam juris patronatus ecclesiastici, qui possunt exigere rationem de temporalibus, & habent custodiam Ecclesiarum vacantium, Pan. in c. de monachis num. 6. de prab. & lex mentes ad praesentandum, c. unico §. fin. de jure patr. in 6. Ex arbitrio vero solius Episcopi in utroque præmisso casu tam ordinatio presbyteri, quam eius depositio, & totius vita pender conversatio, cap. i. hoc tit. in 6. & est perpetuus quocumque statuto, & consuetudine non obstante, nec potest ab eadem Ecclesia nisi per Episcopum, & ex causa rationabili amoveri, cap. i. hoc titul. in 6. & ibi gloss. fin. & Ioan. Andr. & Can. Tertio, ex donatione & episcopi de consensu capituli cathedralis Ecclesiarum, Clem. si una de reb. eccl. alien. c. pastoralis de donat. quæ si facta sit sub certa forma, non habent plus juris in Capellis, quam in donatione expressum est, c. constitutus de relig. domib. si donavit & utroque jure, sive pleno jure, c. cum & plantare §. in Ecclesiarum, & ibi gl. in verb. plantare & Pan. in c. quoniam num. 3. deprivil. tunc habebunt spiritualia, & temporalia, c. visis, §. consilio itaque & ibi gl. in verb. traditæ 16. quast. 2. in spiritualibus habebit abbas potestatem instituendi vicarium, eumque destituendi ob malam administrationem, vel similem causam cum causa cognitione, & alia jurisdictionalia exercendi, Pan. in c. quoniam n. 3. de privil. non audiet causam criminalem sacerdotis, nec propter crimen eum amovebit,

sed inquiret, ut Episcopo referat, Archid. in d. c. visis in gloss super verb. presumperint, quia abbas, & minores judices causas criminales clericorum non possunt distinire, dictum est supra de off. ord. de temporalibus potest exigere rationem, sicut patronus Ecclesiasticus, Pan. in d. c. pastoralis n. 9. de privil. imm. in c. cum sedem sub n. 5. de rest. spol. Anch. in d. c. de monachis num. 7. de prab. non possunt religiosi & convertere fructus in usus proprios, sicut Episcopus, qui habet Ecclesiam pleno jure subiectam, non capit fructus, prout utilitate propria, c. ad aures de excessi pral. Clem. 1. & ibi gl. in verb. ad mensam eod. tit. & ibi Pan. num. 17. in fin. Clem. quia regulares, de suppl. negl. pral. Late Felin. in c. auditu n. 4. & seqq. de præscript. Pan. in d. c. pastoralis num. 9. & in c. quoniam num. 3. de privileg. vel pleno jure dicuntur concessæ Capellæ, quando conceduntur quoad legem jurisdictionis, & quo ad legem dicte canonam, de quibus notatur in dilectus de off. ordin. & c. i. de stat. monach. vel ut habeant in eis jura Episcopalia, quæ sunt tantum jurisdictionis, præter curam populi, visitationem, correctionem, procurationem, & cathedralicum, quæ in generali concessione non veniunt, Vital. in Clem. 1. num. 85. & 86. & seqq. de excessi pral. c. cum venerabilis de censib. d. c. visis. & ibi gl. in verb. tradita vers. sed nunquid, dictum est supra tit. proximo. non ea quæ sunt ordinis, quorum abbas non est capax, Pan. in d. c. quoniam n. 3. deprivil. Anch. in d. c. de monachis numer. 7. de preben. gloss. marg. 16. quast. 2. in summ. Si donaverit & Capellas religiosis pleno jure in suis usus convertendas, potest Abbas sustentatione clericis ibide in deferventibus ad vice necessaria reservata, reliquos fructus sibi & religiosis retinere, c. pastoralis de his, quæ si a pral. &c. Anch. in c. i. circa fin. de prab. in 6. nec habent locum jura prohibentia veterum censum

censum augeri, aut novum imponi, c. signifi-
cavit de censib. cum omnia spectent ad Præ-
latum, & possit fructus vendere, & locare,
Zab. in Clem. unica §. presentatos num. 5. de ex-
cess. pralat. & monasterium intelligitur præ-
latus Ecclesiæ, teneturque illam Ecclesiam
conservare in statu pristino: unde si Eccle-
siærat collegiata, debet ibi servari colle-
gium, si solet institui unus rector, ponit Vi-
carium ibi, & si Ecclesia sit parochialis, cui
cura populi imminet, non potest deputare
aliquem ad dictam curam, nisi de consen-
su, & prævio Episcopi examine, quia nun-
quam venit cura, nisi exprimatur, Vital. in
Clem. 1. n. 85. in fin. de excess. pral. Pan. in c. pasto-
ralis n. 6. & 7. de privil. Anch. in d. c. de mona-
chis num. 5. & 6. de prab. & concordat. Concil.
Triden. c. in monasteriis sess. 2. 5. & ipsum pro-
pter malam administrationem poterit re-
movere, c. dilecta, & ibi Pan. n. 2. de maior. &
abed. c. cum & plantare §. in ecclesiis, & ibi gl.
in verb. pleno jure, vers. sed cum pleno de priv. &
ibi Can. si vero criminaliter accusatur, per
Episcopum audietur: c. viss. 16. q. 2. Anch. in
c. de monachis sub num. 7. de prab. & ibi Can.
Ecclesia vero donata in proprios usus reti-
net actiones, & jura sua, quæ non transfe-
unt in monasterium, cui est facta donatio,
ita quod possint pro debitis monasterii in-
quietari, immo creditores ecclesiæ sic do-
natæ poterunt petere separationem bono-
rum monasterii, Anch. in d. c. 1. in fin. de prab.
7 in 6. Quod si Episcopus t̄ simpliciter dona-
vit, tunc illam portionem contulisse vide-
tur, quam in eadem temporaliter percipere
confuevit, forte aliquid tempore dedica-
tionis impositum, et si nihil tale percipiebat,
tunc videtur donante omne id, quod spiri-
tuali jure percipiebat in ipsa præter curam
populi, Vital. in d. Clem. 1. n. 85. & seqq. de ex-
cess. pral. Cathedraticum, visitationem, pro-

curationem, & correctionem, c. pastoralis
de donat. & ibi Can. c. viss. & ibi gloss. in verb.
tradite vers. sed nunquid 16. quæst. 2. Quarto
possunt t̄ ecclesiæ sive Capellæ pertinere ad §.
religiosos præscriptione, intercedente titu-
lo, vel tanii temporis intervallo, quod eius
initio non sit memoria, cum talis præscrip-
tio sit contra ius, Pan. in d. Clem. unica post
gloss. in verb. ad mensam sub numer. 17. de excess.
pralat. & Can. Anch. numer. 16. Zab. ibidem
in §. præsentatio num. 3. Quinto ex t̄ privi-
legio, vel concessione Apostolica, c. pastoralis
de privileg. cuius tenor inspiciendus, &
servandus est, c. porro de privileg. c. ad audi-
tiā de decim. quod si ex privilegio ad reli-
giosos pertineant pleno jure quoad tempo-
ralia, & spiritualia, Episcopus in eis nihil
potest attentare, sed institutio, & destitu-
tio ad ipsos pertinet, habent jurisdictionem
quasi episcopalem, c. cum & plantare §. in ec-
clesiis, & ibi gloss. in verb. pleno jure, & in c.
quoniam de privil. Pan. in c. sicut unire in fin. n. 3.
de excess. pral. possunt absolvere excommu-
nicatos in casibus in quibus potest episco-
pus, etiam si monasterium, & religiosi non
sint exempti, Pan. in c. statuimus num. 4. in fin.
de transact. contra Hostien. ibidem alleg. Limita
primo t̄ quia in monasteriis virorum, seu 10
mulierum, quibus imminet cura perso-
narum sæcularium, præter eas, quæ sunt de
monasterio, vel illorum familia, personæ rā
regulares, quam sæculares huiusmodi curā
exercentes subsunt immediate in iis, quæ
ad curam pertinent jurisdictioni episcopa-
li, in cuius diœcesi sita sunt, nec ibi aliqui es-
tiam ad nutum amovibiles deputari pos-
sunt, nisi de consensu, & prævio per episco-
pum examine; exceptis monasteriis in qui-
bus abbates generales, aut ordinum capita-
sedem ordinariam principale habent, atq;
aliis, in quibus abbates, aut alii regularium

Hhhh 3 supe-

- superiores jurisdictionem episcopalem, & tempore in parochos aut parochianos excent, salvo episcorum jure, qui maiorem in prefata loca, vel personas jurisdictionem excent, c. in monasterio sess. 25. quod decretum etiam monasteria exempta, & privilegiata comprehendit, sed non videtur comprehendere monasteria, & loca nullius diocesis, quia illa non sunt sita in diocesi, nec sunt de diocesi, sed separatum territorium, Felin, in c. grave nu. 2. de off. ord. Rot. divers. decis. 207. n. 2. & seqq. & in fin. part.
112. Sexto Capellæ † ad religiosos pertinent per unionem illis, aut eorum mentis auctoritate Apostolica, vel episcopali factam, Clem. si una de reb. eccl. alien. &c. dictum est supradict. de prob. &c. §. quintus modus provisi-
- 112 vnu. In exemptis † monasteriis, & eorum Capellis, quod principi placet, legis habet vigorem: gl. in summa 16. q. 2. dicetur inferius
- 113 in titul. de privileg. si Episcopus † monasterio exempto cum Capellis habitis, & habendis concedit ecclesiam, ea plenissimo jure pervenit ad monasterium, etiam quoad correctionem excessum, excepta cura populi ex antedictis, & leclusa visitatione; maxime si abbas sit negligens: tamen abbas non deponet aliquem, nec suspendet in perpetuum, nisi hoc haberet ex aliquo privilegio, c. visit. & ibi gl. in verb. tradita 16. qu. 2. & Archid. n. 3. in verb. pleno jure.

De Iurepatronatus.

Titulus XXXVIII.

SVMMARIA.

- 1 Iuspatronatus est ius spirituali annexum, honorificum, onerosum & utile competens alius in Ecclesia.

- 2 Acquiritur multis modis primo ex voluntaria non coacta fundatione.
- 3 Constructione.
- 4 Redificationem penitus diruta Ecclesia ut nova indigat consecratione.
- 5 Congrua dotazione Ecclesia construite consecrata indotare.
- 6 Ad Capellam in Ecclesia patronata presentatio spectat ad ipsius Ecclesia patronum nisi alius Capellam dotaverit, qui efficit compatrionus.
- 7 Privilegio apostolico.
- 8 Prescriptione quadragenaaria non quidem contra Ecclesiam liberam sed si Ecclesia habet patronum tunc potest alius contra patronum prescribere iuspatronatum.
- 9 Consuetudine.
- 10 Non acquiritur ex simplici donatione ligatione vel legato honorum.
- 11 Ex augmento dotti.
- 12 Ex redoratione de novo facto.
- 13 Ex privilegio & grata concezione Episcopi.
- 14 Iuspatronatus est triplex, Ecclesiasticum.
- 15 Laicale.
- 16 Mixtum.
- 17 Patronus non competit collatio aut dispositio Ecclesia seu beneficii in quo habent iuspatronatus sed jus presentandi actu clericum presentem Episcopo ad ecclesiam seu beneficium vacans per ipsum in eo restituendum.
- 18 Presentatum à patrono an episcopus possit instituere extra diocesim.
- 19 Presentatio debet fieri realiter & cum efficiū superiori.
- 20 Potest fieri per literas seu instrumentum publicum.
- 21 Infra quatuor menses si patronus est laicus licet superior eam non admittat.
- 22 Per negligentiam patrini devolvitur potest.